

[Indenrigsministeren]

det være klart, at man ikke ud af udsendelsen af pjecen kan udlede, at jeg finder, at der foreligger nogen særlig aktuell psykologisk situation.

Spm. nr. S 1599

Til *justitsministeren* (25/8 83) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren i forbindelse med den snarlige fastsættelse af nye regler om bussers indvendige indretning af hensyn til brandfarligheden overveje, at ikke alene de materialer, der bruges indvendigt i busser, som f.eks. tæpper, stolebetræk etc., skal være af et ikke let brændbart materiale, men også kræve, at alle busser bliver udstyret med 2 døre i højre side?«

Begrundelse

Turistbusser skal modsat omnibusser ikke have 2 døre. Her har man slået sig til tåls med 2 nødudgange via vinduer, der er 0,5 m høje og 0,5 m brede. Det siger sig selv, at man nærmest skal være atlet for at kunne benytte disse udgange. Særligt ældre og handicappede er vanskeligt stillet. Det er i dag tilladt en bus, der kører med skolebørn, at have 1½ barn på hvert sæde. Det vil sige 80 børn i en bus til normalt ca. 50 passagerer. Dette finder jeg ikke forsvarligt, hverken over for børnene eller over for forældrene og slet ikke over for chaufføren, der har ansvaret for at få de 80 børn ud af bussen ved eventuel brand eller uheld. Det ville hjælpe betydeligt med et krav til alle busser om 2 døre.

Besvarelse (2/9 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det fremgår af detailforskrifter for køretøjer 1983, at busser skal være forsynet med mindst 2 udgange i hver side samt 1 udgang i bagsiden. Dieseldrevne »bybusser« skal dog kun have én udgang i venstre side, såfremt bussen har 2 udstigningsdøre. Ved udgang forstås udstigningsdør, nødudgangsdør, nødudgangsvindue eller taglem.

Det er justitsministeriets opfattelse, at disse regler giver passagerne rimelig sikkerhed for at kunne komme ud af bussen i en nødsituation.

Justitsministeriet vil imidlertid i forbindelse med overvejelserne om nærmere regler om bl.a. bussæders brændbarhed, som er omtalt i det svar, ministeren for offentlige arbejder har afgivet til folketinget den 22. august 1983, tillige overveje et krav om, at påbudte udgange i bussers højre side skal udformes som egentlige døre.

Spm. nr. S 1600

Til *indenrigsministeren* (26/8 83) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre forbrugerne en bedre service ved køb af medicinalvarer?«

Begrundelse

Idet jeg takker for ministerens meget velvillige indstilling, som den er kommet til udtryk i svaret på mit spørgsmål S 1526, skal jeg gentage mit spørgsmål. Jeg efterlyste, hvilke initiativer ministeren vil tage for at sikre forbrugerne bedre service ved køb af medicinalvarer såvel på receptområdet som i håndkøb, som det jo allerede foregår i andre lande. Og det fik jeg ikke noget svar på.

Det er selvfølgelig glædeligt, at der er ved at komme en større opmærksomhed om dette problem blandt læger og apotekere, men jeg mener, at der er behov for en betydelig mere forbrugerbevidst indsats, og jeg vil derfor gerne vide, om ministeren agter at tage sådanne initiativer. Jeg mener ikke, at dette spørgsmål kan afvente en kommende apotekerlovgivning.

Besvarelse (2/9 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Fru Tove Lindbo Larsen har den 9. august 1983 stillet mig et ligelydende spørgsmål.

I min besvarelse af dette spørgsmål understregede jeg, at der først og fremmest er behov for at motivere forbrugerne til dels at drøfte prisspørgsmål m.v. med den ordinerende læge, dels at forlange oplysning om pris, kvalitet m.v. ved køb af de lægemidler, der kan fås i håndkøb på apoteket.

Fru Tove Lindbo Larsen og jeg er vist enige om, at der primært må arbejdes for at gøre forbrugerne mere bevidste ved køb af lægemidler.